პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეშვიდე

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის

კომუნისტი

კომიტეტების

და

სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, ჯითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების

ცაკის ორგანო

რედაქცია

თბილისი, კამოს (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 69, მეორე სართული

რედაქციაში საქმისათვის მოლა პარაკება შეიძლება ყოველდღე, გარდა კვირა-უქმეებისა დილის 10 საათიდან 1-ლ მის 12 საათამდე.

) რედაქტორის 14—76
ტელეფ.) გლეხების 10—58
) დამის მორიგეს 18—80.

მთავარი კანტორა

თბილისი ჩუნთავე-ლის პრესკომ., № 34, ტელეფონი № 8—31.

ხელისმოწერის ფასი:

მუშა-მოსამსახურეთათვის, გლეხებისა, წითელ-არმიელების, მოწყვეტების და მასწავლებლებისათვის—1 მან., დანარჩენებისათვის—1 მან. და 30 კაპ.

განცხადებები:

საქართველოს ფარგლებში— ტექსტის უკან—80 კ. ნონპარელი ტროჭინი. ტექსტის შიგნით—1 მ. 60 კ., საქართველოს გარეთ— ტექსტის უკან—1 მ. 50 კ., ტექსტში—3 მ.; განცხადებები გაიღა განცხადების ფასისა ოდნი 10% საკლაკო გადასახადს. თუ განცხადება ობეჭდება ხუთ ჯერ ტექსტის შეუცვლელად-შეიავათი შეთანხმებით. მთ. კანტორაში განცხადებები მიიღება 9—3½ ს., 3½ ს. შემდეგ განცხადება ეღირება 20%-ით მეტი. საძგლოვარო განცხადებები—15 და 20 მ.

დღიური

— საბჭოთა ელჩმა ტოკიოში ამბ. დავალებისაც რწმუნების სიგელი ჩააბარა იაპონიის იმპერატორს.
— ბელგიის კომპარტიის კონფერენცია.
— საფრანგეთის რევოლიუციონერი პროკლამაციის მოწყობდება.
— კომუნისტების პროცესი იაპონიაში.
— ამერიკამ უარი უთხრა ვილიამ ბრაიანის მემკვიდრეობის მიღებაზე.
— იტალიის აფრიკის კოლონიებში მღელვარება დაიწყო.
— პროფ. ვავილოვის ექსპედიცია აბისინიაში.

პარასკევი, 8 აპრილი 1927 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5 კაპ. № 78 (1833)

„სოციალისტები" იმპერიალისტების სამსახურში

ჩვენი მკითხველებისათვის „ახალი ამბავს" არ წარმოადგენს ის, რასაც ლაპარაკობს ამ წერილის სათაური. სოციალისტები, თვით მათი ზომიერი ნაწილი, თვით ისინი, როლებიც ცნობილი იყენენ ეგრედწოდებული „ცენტრის" სახელწოდებით მეორე ინტერნაციონალში შედიოდნენ ომამდე—ვიმეორებთ, თვით ასეთი სოციალისტებიც კი შორეულ წარსულს ჩაბარდნენ. ჩვენ ამით, რასაკვირველია, იმის თქმა კი არ გვინდა, რომ რაიმე დიდი პრინციპიალური განსხვავება აყოს წინანდელ ზომიერ და დღევანდელ „სოციალისტებს" შორის, —მაგრამ ფაქტია, რომ ის სპეციალური ტიპი, რომელთანაც ჩვენ საქმე გვაქვს დღეს, გაიფურჩქნა და გაიშალა ომის დროს გამოცხადებულ და ამ ომის შემდეგ ხანაში წარმოებული „სამოქალაქო ზავის" პოლიტიკის ნიადაგზე. როგორც ყველასათვის ცნობილია, ეს „სამოქალაქო ზავის" პრაქტიკა ე. ი. პრაქტიკა მუშათა კლასის თანაშემრომლობისა მის კლასიურ მტრებთან, ბურჟუაზიასთან და ბურჟუაზიულ სახელმწიფოსთან. უფრო, ხანგრძლივი აღმოჩნდა, ვინემ ამას პირდებოდნენ „სოციალისტები" ხალხს, მის მოსატყუებლად. ჩვენ ვიცით, რომ არა ერთხელ განუცხადებიათ სოციალისტური პარტიების პასუხისმგებელ პოლიტიკოსებს იმპერიალისტური ომის დროს, რომ კლასთა შორის თანამშრომლობა, „სამოქალაქო ზავი" ომის დროს მოგვენა არის, რომელიც დასრულდება ომთან ერთად, როდესაც „სამშობლო" თავდაც აიცდენს საფრთხესო. ომი გათავდა. მალე ათი წელი შესრულდება მას შემდეგ, რაც თითქოს „შვიდობიანობის" პირობები ვიმყოფებით ევროპის კონტინენტზე მაინც. მიუხედავად ამისა „სამოქალაქო ზავის" პოლიტიკა ისეთსავე ძალაში დარჩა და კიდევ უფრო გაძლიერდა, ვინემ ამ ომის დროს იყო. განსხვავება მხოლოდ იმაშია, რომ ამ „ზავის" შინაარსს წარმოადგენდა წინად ომიანი ფრონტების გამაგრება იმ დროს მძვინვარე ომის ყოველდიურად საწარმოებლად, დღეს კი „სამოქალაქო ზავის" მიზანია ისეთივე და კვლავ უარესი იმპერიალისტური ომის მომზადება „საერთო ძალით" და მუშათა კლასის გახვევა ამ ომის ალში.

ამ უკანასკნელ მიზანს ისახავს ის სამხედრო კანონი (წოდებული მობილურის კანონად), რომელიც საფრანგეთის დეპუტატთა პალატამ მიიღო ამას წინად ყველა სოციალისტების თანხმობითა და აქტიური დახმარებით წინაომდეგ კომუნისტური ფრაქციისა. კანონი გავიდა 500 ხმით 31-ის წინააღმდეგ. მით გათვალისწინებულია მთელი მოსახლეობის (განურჩევლად ჰასაკისა და სქესისა) მილიტარიზაცია, ქალის, მამა-კაცის, პატარასი და მოხუცის დაქვემდებარება სამხედრო უწყებისათვის. „აკვნიდან კუბომდეო", ასე „მოხაზა" ვიღაცამ ამ კანონის მოქმედების არე.

ფაქტიურად კანონის ავტორია საფრანგეთის სამხედრო გენერალური შტაბი, ხოლო მისი მოციქულები და აქტიური დამცველი შეიქნა საფრანგეთის ბურჟუაზიის და მილიტარიზმის ნოქარი პოლ-ბონკური (ის განიარაღებაზე ლაყბობს ხოლმე ენენევში) სოციალისტური პარტიის ბიუროკრატიასთან ერთად, რომელიც წარმოდგენილია პარლამენტში ასი მდე დეპუტატით. თავისთავად ცხადია საფრანგეთის მილიტარისტული რეაქცია ვერ გაბედავდა და ვერც შესძლებდა მის გატარებას თვით პარლამენტის დღე ვანდელ შემადგენლობაში. არაჩვეულებრივი სიჩქარე და ნერვიულობა, რომელიც თან ახლდა მის გარჩევას და კენჭის ყრას დეპუტატთა პალატაში, მოწმობს ამის შესახებ. მხოლოდ სოციალისტური პარტიის დახმარებითა და აქტიური ჩარევით შეიქნა შესაძლებელი ის, რაც ძნელი იქნებოდა ბურჟუაზიისათვის და ამ შემთხვევაშიც ერთხელ კიდევ გამოაშკარავდა ის ფაქტი, რომლისთვისაც მოწოდებულია დღეს ბურჟუაზიის მიერ ლდო".

ოციალური სოციალიზმი, სოციალიზმი მეორე ინტერნაციონალის. და შთაბეჭდილება საფრანგეთის „სოციალისტების" ამ მოღალატური საპარლამენტო აქტისაგან იმდენად ძლიერი შეიქნა, რომ თვალგაშტერებული დარჩენ ფრანგი აქტიორების მეგობრები უცხოეთში. ის, რას სწერს მაგალითად ინგლისის „დამოუკიდებელი მუშათა პარტიის" „დამოუკიდებელი მუშათა პარტიის" ორგანო, „ნიუ ლიდერ": 18 მარტის ნომერში ამის შესახებ:

„საფრანგეთის სოციალიზმისათვის სოციალისტ-დეპუტატების საქციელი გამანადგურებელია. ასე თუ ისე სოციალისტურმა პარტიამ სმა თუ არ ამოიღო, ეს აქვნა მომასწავებელი მისი პოლიტიკური თვითმკვლელობის. მილიტარიზაცია მთელი ერის, მასაკისა და სქესის მიუხედავად, მიუტევებელი დანაშაულება არის. ჩვენის აზრით ერთად ერთი ზნნა სოციალისტური პარტიისათვის არის თვით პარტიის მასების აჯანყება დეპუტატების წინააღმდეგ თუ პარტია არ დაგმობს თავის საპარლამენტო წარმომადგენლობის საქციელს. ჩვენ მოწამე ნი შევეკნებით იმისა—და ეს უკვე ფაქტია დღესაც, — რომ კომუნისტური პარტია დაიპყრობს სოციალისტების ხმებს ყოველ ცალკე არჩევნებში, გაამლიერებს არაჩვეულებრივად თავის ძალებს და შეიძლება ადრე თუ გვიან მან შესცვალოს სოციალისტური პარტია, როგორც პოლიტიკური ორგანიზმი და ხელთ იგდოს საფრანგეთის მშრომელთა ხელმძღვანელობა".

ასეთია პოლ-ბონკურის ინგლისელ კოლეგების მსჯავრი საფრანგეთის პარლამენტარული სოციალიზმისა და მით მთელი სოციალისტური ბიუროკრატიის შესახებ. სრულ სიმართლეს აღნიშნავს „დამოუკიდებელი მუშათა პარტიის" ორგანო, რომ ბონკურ - ბლიუმ-რენოდელების პარტიის „მუშათა" გაადლიერებს კომუნისტურ პარტიას, ათმხედრებს რა საფრანგეთის მშრომელთ სოციალისტების წინააღმდეგ. მაგრამ ზედმეტი არ იქნება ხსენება ქვეყნის სოციალისტებიც (და თუ გინდ თვით იმავე „დამოუკიდებელ-ბმა") ჩაიხედონ სარკეში, რომ იქ დაინახონ ჯერ მკრთალად და შემდეგ კარგად გაარჩიონ ბონკურ-ბლიუმ-რენოდელები. საქმე ამა თუ იმ მოღალატეებში. სოციალისტების ამა თუ იმ საპარლამენტო ფრაქციაში კი არ გახლავთ, არამედ იმ პოზიციაში, იმ პრაქტიკულ პოლიტიკურ პროგრამაში, რომელსაც აღგია დღეს ოფიციალური სოციალიზმი. ეს პროგრამა ძალიან დიდ დროს ეკარგვინებსო. ეს პროგრამა ყველა სოციალისტების თანხმობითა და აქტიური დახმარებით წინააღმდეგ კომუნისტური ფრაქციისა. კანონი გავიდა 500 ხმით 31-ის წინააღმდეგ. მით გათვალისწინებულია მთელი მოსახლეობის (განურჩევლად ჰასაკისა და სქესისა) მილიტარიზაცია, ქალის, მამა-კაცის, პატარასი და მოხუცის დაქვემდებარება სამხედრო უწყებისათვის. „აკვნიდან კუბომდეო", ასე „მოხაზა" ვიღაცამ ამ კანონის მოქმედების არე.

ფაქტიურად კანონის ავტორია საფრანგეთის სამხედრო გენერალური შტაბი, ხოლო მისი მოციქულები და აქტიური დამცველი შეიქნა საფრანგეთის ბურჟუაზიის და მილიტარიზმის ნოქარი პოლ-ბონკური (ის განიარაღებაზე ლაყბობს ხოლმე ენენევში) სოციალისტური პარტიის ბიუროკრატიასთან ერთად, რომელიც წარმოდგენილია პარლამენტში ასი მდე დეპუტატით. თავისთავად ცხადია საფრანგეთის მილიტარისტული რეაქცია ვერ გაბედავდა და ვერც შესძლებდა მის გატარებას თვით პარლამენტის დღე ვანდელ შემადგენლობაში. არაჩვეულებრივი სიჩქარე და ნერვიულობა, რომელიც თან ახლდა მის გარჩევას და კენჭის ყრას დეპუტატთა პალატაში, მოწმობს ამის შესახებ. მხოლოდ სოციალისტური პარტიის დახმარებითა და აქტიური ჩარევით შეიქნა შესაძლებელი ის, რაც ძნელი იქნებოდა ბურჟუაზიისათვის და ამ შემთხვევაშიც ერთხელ კიდევ გამოაშკარავდა ის ფაქტი, რომლისთვისაც მოწოდებულია დღეს ბურჟუაზიის მიერ ლდო".

ამიერ-კავკასიის საბჭოთა მეოთხე ყრილობა

კამათი ამ.-კავკასიის მთავრობის მოხსენების გარშემო

ექვსი აპრილის დილის სხდომა

ამხ. მამია ორახელაშვილის მოხსენების დამთავრებისთანავე იწყება კამათი მოხსენების გარშემო.

ამხ. აბრამაშვილი

(გორის მაზრა)

ორატორი აღნიშნავს რა ამიერ-კავკასიის მთავრობის უდიდეს მიღწევების საბჭოთა მშენებლობის ყველა დარგებში, ხაზს უსვამს საბჭოთა ორგანოების საქმიანობის ერთს მნიშვნელოვან ნაკლს—სახელდობრ: „ზშირია შემთხვევა, რაც ამა თუ იმ ორგანიზაციას ჯერ ერთი საქმის გაკეთება არ დაუთავრებია და მეორეს საქმეს კიდებს ხელს.

მაგალითად ორატორის მთქვაც გორის რკინის გზის სადგური, რომლის აგებაც დღემდე არ არის დამთავრებული, ხოლო რკინის გზის სამთველო კი ამავე დროს რამდენიმე სადგურის აგებას შეუდგა.

ორატორის აზრით ამ სადგურის დამთავრება უეცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს მთელი მაზრისათვის, რომელიც მუხედავად მთავარი ცენტრია ამიერ-კავკასიაში, და რომელიც ამ ადგურის საშუალებით აწარმოებს ფართო ბრძოლას ამიერ-კავკასიის ბაზრისათვის.

ამხ. კუნინკოვი

(ქ. განჯა)

ორატორი ყრილობას აცნობს ქ. განჯაში და მის მაზრაში წარმოებულ საფაბრიკო-საქარხნო მშენებლობას და ჩერდება განჯის საფეიქრო ფაბრიკის აშენების საქმე ჩაბარდეს ერთს ორგანოს.

ამხ. რასულ-ზამედ ზადე

(ნუხის მაზრა)

ორატორი ეხება სასოფლო მეურნეობის მდგომარეობის ზოგიერთ საკითხებსა და ამბობს, რომ უკანასკნელი წლების განმავლობაში მუშა საქონლის ჭირით გამწყვდეული ჯამი მაზრა ცოდვ გაჯერების განიდევს. გლეხობა აწყობს სამანქანო ამხანაგობებს, რომ ამ საშუალებით შეიმუშაოს ქონ მუშა საქონლის კრიზისი, მაგრამ სამანქანო ამხანაგობათა დიდი ნაწილი უსაქმოდა და ხაზი რიგებს მთავრობის დახმარებას. მთავრობამ უნდა გაუწიოს უნდა მიაქციოს აგრეთვე ამხრშემის პარკს რეალიზაციის საქმეს, რომელიც ვასულ წლებში კირიო ვაჭრების ხელში იყო და მთავარ გლეხობა დიდათ ზარალდებოდა. ორატორი მცირეო სთველს აგრეთვე სასოფლო-სამეურნეო კრედიტს, რომელიც ეძლევა გლეხობის მეურნეობის ასაღორძინებლად.

ამხ. აზიზბეკოვი

(ქ. ბაქო).

ორატორი ყრილობის ყურადღებას მიაქცევს ახალგაზრდა სახამართლოების მუშაობაზე, რომელიც ახახიათებს საქმის გაჭიანურებას, საქმეების ხანგრძლივად მოუტევებელი დანაშაულება არის. ჩვენის აზრით ერთად ერთი ზნნა სოციალისტური პარტიისათვის არის თვით პარტიის მასების აჯანყებით დეპუტატების წინააღმდეგ თუ პარტია არ დაგმობს თავის საპარლამენტო წარმომადგენლობის საქციელს. ჩვენ მოწამე ნი შევეკნებით იმისა—და ეს უკვე ფაქტია დღესაც, — რომ კომუნისტური პარტია დაიპყრობს სოციალისტების ხმებს ყოველ ცალკე არჩევნებში, გააძლიერებს არაჩვეულებრივად თავის ძალებს და შეიძლება ადრე თუ გვიან მან შესცვალოს სოციალისტური პარტია, როგორც პოლიტიკური ორგანიზმი და ხელთ იგდოს საფრანგეთის მშრომელთა ხელმძღვანელობა".

ისეთია პოლ-ბონკურის ინგლისელ კოლეგების მსჯავრი საფრანგეთის პარლამენტარული სოციალიზმისა და მით მთელი სოციალისტური ბიუროკრატიის შესახებ. სრულ სიმართლეს აღნიშნავს „დამოუკიდებელი მუშათა პარტიის" ორგანო, რომ ბონკურ - ბლიუმ-რენოდელების პარტიის „მუშაობა" გაადლიერებს კომუნისტურ პარტიას, ათმხედრებს რა საფრანგეთის მშრომელთ სოციალისტების წინააღმდეგ. მაგრამ ზედმეტი არ იქნება ხსენება იმ ფრაქციებიც (და თუ გინდ თვით იმავე „დამოუკიდებელ-ბმა") ჩაიხედონ სარკეში, რომ იქ დაინახონ ჯერ მკრთალად და შემდეგ კარგად გაარჩიონ ბონკურ-ბლიუმ-რენოდელები. საქმე ამა თუ იმ მოღალატეებში. სოციალისტების ამა თუ იმ საპარლამენტო ფრაქციაში კი არ გახლავთ, არამედ იმ პოზიციაში, იმ პრაქტიკულ პოლიტიკურ პროგრამაში, რომელსაც აღგია დღეს ოფიციალური სოციალიზმი. ეს პროგრამა ძალიან დიდ დროს ეკარგვინებსო. ეს პროგრამა ყველა სოციალისტების თანხმობითა და აქტიური დახმარებით წინააღმდეგ კომუნისტური ფრაქციისა. კანონი გავიდა 500 ხმით 31-ის წინააღმდეგ. მით გათვალისწინებულია მთელი მოსახლეობის (განურჩევლად ჰასაკისა და სქესისა) მილიტარიზაცია, ქალის, მამა-კაცის, პატარასი და მოხუცის დაქვემდებარება სამხედრო უწყებისათვის. „აკვნიდან კუბომდეო", ასე „მოხაზა" ვიღაცამ ამ კანონის მოქმედების არე.

ფაქტიურად კანონის ავტორია საფრანგეთის სამხედრო გენერალური შტაბი, ხოლო მისი მოციქულები და აქტიური დამცველი შეიქნა საფრანგეთის ბურჟუაზიის და მილიტარიზმის ნოქარი პოლ-ბონკური (ის განიარაღებაზე ლაყბობს ხოლმე ენენევში) სოციალისტური პარტიის ბიუროკრატიასთან ერთად, რომელიც წარმოდგენილია პარლამენტში ასი მდე დეპუტატით. თავისთავად ცხადია საფრანგეთის მილიტარისტული რეაქცია ვერ გაბედავდა და ვერც შესძლებდა მის გატარებას თვით პარლამენტის დღე ვანდელ შემადგენლობაში. არაჩვეულებრივი სიჩქარე და ნერვიულობა, რომელიც თან ახლდა მის გარჩევას და კენჭის ყრას დეპუტატთა პალატაში, მოწმობს ამის შესახებ. მხოლოდ სოციალისტური პარტიის დახმარებითა და აქტიური ჩარევით შეიქნა შესაძლებელი ის, რაც ძნელი იქნებოდა ბურჟუაზიისათვის და ამ შემთხვევაშიც ერთხელ კიდევ გამოაშკარავდა ის ფაქტი, რომლისთვისაც მოწოდებულია დღეს ბურჟუაზიის მიერ ლდო".

რაციონალიზაციის სიძნელენი და მუშათა კლასი

(„პრავდა"-ს მოწინავე წერილი)

სავსებით გასაგებია ის განსაკუთრებული ყურადღება, რომელსაც პარტია აქცევს წარმოგების რაციონალიზაციის საკითხებს. ის საზოგადოებრივი სისტემა, რომლისათვისაც მუშათა კლასმა აიღო ხელში ძალა – უფლება თქმისაებრ, არის წარმოების მაქსიმალური რაციონალიზაციის სისტემა, ეს არის ის შეურნეობა, რომელსაც მშრომელი მასსები უნდა გაუღვეფენ უდიდესი მიზანშეწონილების და გეგმიანობის პრინციპების თანახმად, ტენდენციასა და მეცნიერების უკანასკნელი სიტყვის მიხედვით. წარმოების რაციონალიზაციის გარეშე შეუძლებელია სოციალიზმის აშენება. რაციონალიზაციას ისაკან ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, სადაც რაციონალიზაცია ნაშრომს ხნიჭრძლივ პერიოდები პროგრამაში, რომელსაც აღგია დღეს ოფიციალური სოციალიზმი. ეს პროგრამა ყველა სოციალისტების თანხმობითა და აქტიური დახმარებით წინააღმდეგ კომუნისტური ფრაქციისა. კანონი გავიდა 500 ხმით 31-ის წინააღმდეგ. მით გათვალისწინებულია მთელი მოსახლეობის (განურჩევლად ჰასაკისა და სქესისა) მილიტარიზაცია, ქალის, მამა-კაცის, პატარასი და მოხუცის დაქვემდებარება სამხედრო უწყებისათვის. „აკვნიდან კუბომდეო", ასე „მოხაზა" ვიღაცამ ამ კანონის მოქმედების არე.

ფაქტიურად კანონის ავტორია საფრანგეთის სამხედრო გენერალური შტაბი, ხოლო მისი მოციქულები და აქტიური დამცველი შეიქნა საფრანგეთის ბურჟუაზიის და მილიტარიზმის ნოქარი პოლ-ბონკური (ის განიარაღებაზე ლაყბობს ხოლმე ენენევში) სოციალისტური პარტიის ბიუროკრატიასთან ერთად, რომელიც წარმოდგენილია პარლამენტში ასი მდე დეპუტატით. თავისთავად ცხადია საფრანგეთის მილიტარისტული რეაქცია ვერ გაბედავდა და ვერც შესძლებდა მის გატარებას თვით პარლამენტის დღე ვანდელ შემადგენლობაში. არაჩვეულებრივი სიჩქარე და ნერვიულობა, რომელიც თან ახლდა მის გარჩევას და კენჭის ყრას დეპუტატთა პალატაში, მოწმობს ამის შესახებ. მხოლოდ სოციალისტური პარტიის დახმარებითა და აქტიური ჩარევით შეიქნა შესაძლებელი ის, რაც ძნელი იქნებოდა ბურჟუაზიისათვის და ამ შემთხვევაშიც ერთხელ კიდევ გამოაშკარავდა ის ფაქტი, რომლისთვისაც მოწოდებულია დღეს ბურჟუაზიის მიერ ლდო".

მაგრამ როგორც ძნელი არ უნდა იყოს, განსაკუთრებით პირველ ხანებში, რაციონალიზაციის გზა, იგი აზსოლუტური და აუცილებელია. წარმოების რაციონალიზაცია გარდაუვალი აუცილებლობაა საბჭოთა მრეწველობისათვის. მხოლოდ რაციონალიზაციის მეთოდებით შეგეძლია ეაწარმოოთ შტატვა სამრეწველო პროდუქტების მთელი ფართო ასორტიმენტის წინააღმდეგ. თვითღირებულობის დაკლების გარეშე ჩვენი მრეწველობა დიდხანს ვერ წავა წინ.

მშრომელთა მასსების ინტერესები უპირველეს ყოვლისა, თვით მუშათა კლასის ღრმა ინტერესები გვიკარნახებენ ენერგიულ ბრძოლას რაციონალიზაციისათვის. რაციონალიზაციის გზა ჩვენთვის ერთად – ერთი გზაა. ბრძოლა შემთხვევაში მაღალი ფასები მძიმე ტვირთად დააწვება მშრომელ მოსახლეობას, წინააღმდეგ შემთხვევაში გადიდებული თვითღირებულება შეავიწროებს ჩვენს მრეწველობას, წინააღმდეგ შემთხვევაში ვაწყდება კვლშირი პროლეტარიატსა და გლეხობის შორის, წინააღმდეგ შემთხვევაში მსოფლიო და ჩვენი სამრეწველო ფასების მაკრატელი კი არ შეიკეცება, არამედ გაიშლება და ჩვენ ჩამოვრჩებით კაპიტალისტურ გარემოცვას, წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენს სამრეწველო ნაწარმოებს ბაზრს წესიერი მისვლა-მოსვლის საშუალება არ ექნება.

ამხ. დოლუხანიანი

აღნიშნავს რა დიდ მიღწევებს სასოფლო მეურნეობის დარგში, ორატორი ჩერდება გზების მდგომარეობაზე და ჩერდება განსაკუთრებით ფაბრიკის საამშენებლო მუშაობის დღევანდელ მდგომარეობაზე.

ორატორის გადმოცემით ფაბრიკის დამთავრება დადგენილია, რაგრამ დროზე დამზადებულ ვერ იქნა სათანადო ნახაზები.

საამშენებლო მუშაობის წარმოებით მსვლელობას ამბრკოლებს ავრეთვე ორ საამშენებლო ამხანაგის არსებობა.

მთქმირნების რეჟიმის ინტერესების თვალსა ზრისით და აგრეთვე თვით მუშაობის დაჩქარების მიზნით ორატორი მოითხოვს განვლის საფეიქრო ფაბრიკის აშენების საქმე ჩაბარდეს ერთს ორგანოს.

ამხ. რასულ-ზამედ ზადე

(ნუხის მაზრა)

ორატორი ეხება სასოფლო მეურნეობის მდგომარეობის ზოგიერთ და ამბობს, რომ უკანასკნელი წლების განმავლობაში მუშა საქონლის ჭირით გამწყვდეის ჯამი მაზრა ცდ გაჯერების განიდევს. გლეხობა აწყობს სამანქანო ამხანაგობებს, რომ ამ საშუალებით შეიმუშაოს ქონ მუშა საქონლის კრიზისი, მაგრამ სამანქანო ამხანაგობათა დიდი ნაწილი უსაქმოდაა და ხაზი რიგებს მთავრობის დახმარებას. მთავრობამ უნდა მიაქციოს აგრეთვე ბრძოლის ბარის რეალიზაციის საქმეს, რომელიც ვასულ წლებში ქირო ვაჭრების ხელში იყო და მთავარ გლეხობა დიდათ ზარალდებოდა. ორატორი მცირეო სთველს აგრეთვე სასოფლო-სამეურნეო კრედიტს, რომელიც ეძლევა გლეხობის მეურნეობის ასაღორძინებლად.

ამხ. აზიზბეკოვი

(ქ. ბაქო).

ორატორი ყრილობის ყურადღებას მიაქცევს ახალგაზრდა სახამართლოების მუშაობაზე, რომელიც ახასიათებს საქმის გაჭიანურებას, საქმეების ხანგრძლივად გადადებას, რაც გლეხობას ძალიან დიდ დროს აკარგვინებსო.

ორატორის აზრით ამ სადგურის დამთავრება აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს მთელი მაზრისათვის, რომელიც მუხედავად მთავარი ცენტრია ამიერ-კავკასიაში, და რომელიც ამ სადგურის საშუალებით აწარმოებს ფართო ბრძოლას ამიერ-კავკასიის ბაზრისათვის. სახამართლოები დატვირთული არიან წვრილმანი საქმეებით. ამ მოვლენის თავიდან ასაცილებლად საჭიროა თვით მასაში გავრცელდეს საბჭოთა კანონმდებლობის ცოდნა,—ამ მიზნით, რომ მუშამ და გლეხმა საპასუხისმგებლო თანამდებობებზე წამოყენებული პირნი არ დაგმობ თავის საპარლამენტო წარმომადგენლობის საქციელს. მისი აზრით, საკმაო არ არის მუშების და გლეხების მთავრობის ან სხვა რომელიმე დიდი ორგანიზაციის მხოლოდ წევრად არჩევა.

საღამოს სხდომა

გრძელდება კამათი ამიერ-კავკასიის მთავრობის მოხსენების გარშემო. თავმჯდომარეობს ამხ. აღამალი-ოღლი.

ამხ. ბაირამ-ალი-ასვენდოვი

იმის დასაბატკეებლად, თუ რამდენად გაიზარდა გლეხობის აქტივობა და ინტერესი სწავლა-განათლებისადმი ორატორს მოჰყავს შემდეგი მაგალითი: 1923 წელს ერთი სოფლის გლეხობამ ახლის არ მიიკარა მთავრობისაგან გაჩენილი მასწავლებელი, ცხლა იმავე სოფლის გლეხობა მოითხოვს სკოლის შენობის აგებას და მასწავლებლის გამოგზავნას. შემდეგ ორატორი ეჩერება სასოფლო-მეურნეობის აღორძინების საკითხებს და ამბობს, რომ ამ საკითხების მოწესრიგებისა შეუძლებელია მხოლოდ ბანაში, სანამდის ბალზე წესიერი მისვლა-მოსვლის საშუალება არ ექნებაო.

ამხ. დოლუხანიანი

აღნიშნავს რა დიდ მიღწევებს სასოფლო მეურნეობის დარგში, ორატორი ჩერდება გზების მდგომარეობაზე და ჩერდება განსაკუთრებით ფაბრიკის საამშენებლო მუშაობის დღევანდელ მდგომარეობაზე, რაგრამ დროზე დამზადებულ ვერ იქნა სათანადო ნახაზები.

საამშენებლო მუშაობის წარმოებით მსვლელობას ამბრკოლებს ავრეთვე ორ საამშენებლო ამხანაგის არსებობა.

მთქმირნების რეჟიმის ინტერესების თვალსა ზრისით და აგრეთვე თვით მუშაობის დაჩქარების მიზნით ორატორი მოითხოვს განვლის საფეიქრო ფაბრიკის აშენების საქმე ჩაბარდეს ერთს ორგანოს.

ამხ. ჩუხარი

(განჯის მაზრა)

სხვა საკითხებს შორის, ორატორი ეხება კულტურულ საგანმანათლებლო მუშაობის ეროვნულ უმცირესობათა შორის. ენინიდან რესპუბლიკების განათლების კომისარიატებს იმედები ჰქონდათ, რომ ყველა ეროვნული უმცირესობისათვის მათ ენაზე გამოსცეს სათანადო ლიტერატურა, საჭიროა კომისარიატებმა იზრუნონ ამ საქმის მოწესრიგებისათვის. ორატორი ეხება აგრეთვე ეროვნული უმცირესობისათვის მომზადებაზე. დასასრულ ორატორი ეხება რა განათლების საქმეს აზერბაიჯანის მაზრებში, ამბობს, რომ მისწრაფება განათლებისაკენ აზერ. სოფლებში ძალიან ვაიზარდა. მოსახლეობას აღარ აკმაყოფილებს არსებული სასკოლო ქსელი.—თუ ორი გორვან-ქა პური გვერგება, მოგვეცით ერთი, ოღონდ გახსენით სკოლებიო". ათავებს თავის სიტყვას ორატორი.

ამხ. კრილოვა

აუცილებლად დიდი მიღწევაა,—ამბობს ორატორი,—სახამართლო აპარატის მუშებით შევსება, მაგრამ რევოლიუციონერები განიხილებიან გასატარებლად არ ცმარა მარტო მუშურ-რევოლიუციონერი ხალხით, საჭიროა სასამართლოს მუშაკთა მომზადება ორიოდეიან ხანიან კურსებში, რისთვისაც ორიოდე თვით ცორებული ადგილ-ტერატა მუშებისაგან უნდა გაიგზავნოს სასამართლოებში დატვირთული ადგილობრივ ადგილებში. სახამართლოები დატვირთულია წვრილმანი საქმეებით. ამ მოვლენის თავიდან ასაცილებლად საჭიროა თვით მასაში გავრცელდეს საბჭოთა კანონმდებლობის ცოდნა,—ამ მიზნით, რომ მუშამ და გლეხმა პასუხისმგებელ თანამდებობებზე წამოყენებული პირნი არ დაგმონ თავის საპარლამენტო წარმომადგენლობის საქციელს. მისი აზრით, საკმაო არ არის მუშების და გლეხების მთავრობის ან სხვა რომელიმე დიდი ორგანიზაციის მხოლოდ წევრად არჩევა.

ამხ. გუნიატ ზადე

ორატორი მოითხოვს განსაკუთრებული ყურადღება მოექცეს ტბენკერიკი კულტურების გავითარებას, უნდა მივიღოთ ყოველგვარი ზომები, რომ ის ბამბა, რომელსაც ამერიკაში ყყიდულობთ, მოვლენათ ჩვენში. ამ მხრივ ამიერ-კავკასიის მთავრობის წინაშე მდგომარეობს შეუთანხმებელ ერთმანეთის მაგალითებს ქალი ისევ ქმრისაგან ცალკე ცხოვრება, ვიდრე განქორწინების ქალი ისევ ქმრისაგან განქორწინებული ქალი ისევ ქმრისაგან განქორწინებული ქალი ისევ ქმრისაგან განქორწინებული

ჩინეთის ცენტრალური მთავრობის ახალი ლიდერი

ჩან-კაი-შეკის ბიოგრაფია

ჩან-კაი-შეკი დაიბადა 1887 წელს ჩეკიანგის პროვინციის ფენგჰვა-ში. მისი მამა ვაჭარი იყო. ჩან-კაი-შეკი სწავლობდა ბაოდინგის სამხედრო სკოლაში, შემდეგ იაპონიის სამხედრო აკადემიაში. 1911 წელს ის ბრუნდება ჩინეთში და ხელმძღვანელობს ჩეკიანგის სამხედრო სკოლას. 1917 წელს ჩან-კაი-შეკი ხელმძღვანელობს ჩინეთის სამხედრო ექსპედიციას ჩრდილოეთის წინააღმდეგ. 1918 წელს ის

პარტიული ცხოვრება

პარტორგანიზაციები და ფასების დაკლებისათვის მუშაობა

მუშაობა არ უნდა შენელდეს

ამჟამად ჩვენი პარტიისა და ხელისუფლების მიერ წამოყენებულია ამოცანა ფასების დაკლების შესახებ.

„ცეკას უკანასკნელმა პლენუმმა პარტორგანიზაციებს დაავალა, რომ მთელი თავის ძალ-ღონით შეეცადონ საცალო ფასების შემცირების სამრეწველო საქონელზე ისე, რომ პირველ ოვნისთვისთვის მიეცეთნათ ფასების შემცირების არა ნაკლებ 10 პროცენტისა, 1 იანვრის ფასების დონესთან შედარებით და სახელმწიფო ვაჭრობისა და კოოპერაციის აპარატის ადმინისტრატიულ-სამეურნეო ხარჯების შემცირების პირველ ოვნისთვისთვის მიეცეთნათ არა ნაკლებ 15 პროცენტისა, 1925—26 წლის ხარჯებთან შედარებით“. (იხ. ამხ. ხ. ორჯონიკიძის მომხსენება).

შედმტია ლაპარაკი იმაზე, თუ რა უაღრესად დიდი მნიშვნელობა აქვს პარტიის ცეკას ამ დარეკვის ცხოვრებაში.

პარტიულ ორგანიზაციებს საკმაოდ ნათლად აქვთ შეთვისებული ამ დარეკვის მნიშვნელობა, ადგილებზე კიდეც სწარმოება ხათანადო მუშაობა და უკვე ნაყოფიც არის, მაგრამ ამ მუშაობას თან ახლავს ზოგიერთი ნაკლი, რომელიც უთუოდ უნდა იქნეს გამოსწორებული პარტიის ცეკას პლენუმის დარეკვითის თანახმად. ფასების შემცირება ათი პროცენტით უნდა გატარდეს პირველ ივნისისათვის. ამ დრომდე ორი თვე არც კი დარჩენილა. ადგილობრივმა პარტორგანიზაციებმა უნდა მიიღონ ზომები ამისათვის, რომ დარჩენილ დროს განსაკუთრებული ენერგიით ვისარგებლოთ. დარეკვის უსათუოდ იქნეს შესრულებული.

საჭიროა ორგანიზება და კოოპერატიულ ორგანიზაციებთან არსებულმა პარტუჯრედებმა გააძლიერონ ხილვითობა ფასების შემცირების მხრივ. მათ უნდა მოახდინონ ანგარიშის გაწევა ორგანიზაციის ხელმძღვანელ კომუნისტებს, მისცენ დარეკვითები, აქტიური მონაწილეობა მი-

რა კეთდება ადგილებზე

თბილისი

ლენინის რაიონში

ლენრაიკომის გაფართოებული პლენუმის სხდომაზე, უფლებების მდივნებსა და საღუქმოსაკომისიოს წევრებთან ერთად, მოსმენილი იქნა ა. ა. სატრანსპორტო მომხმარებელთა საზოგადოების გამგეობის წევრის ამხ. მთვარელიძის მოხსენება საცალო ფასების დაკლების კამპანიის მსვლელობის შესახებ.

მოხსენების დასაწყისში ამხ. მთვარელიძემ აღნიშნა, რომ თუ წინად საგანგო ფასების სტიქიურად ზრდასთან ერთად, ხდებოდა ფასების შემცირების ხანგრძლივი პერიოდები, ახლა ეს უკანასკნელი ერთ-ერთი ძალიან მნიშვნელოვანი საკითხია საბჭოთა ხელისუფლების ეკონომიკური პოლიტიკის. ფასების შემცირების ამ ახალ ეტაპზე გადასვლა ნიშნავს, რომ ჩვენ ვიმყოფებით ეკონომიკური ბრძოლის ახალ ეტაპზე, ეტაპზე, რომელიც ნიშნავს ბრძოლას ფასების შემცირებისათვის, ბრძოლას ნეპის ახალ პირობებში, ბრძოლას ნეპის ახალ ფორმებში.

ფასების დაკლების კამპანიის მსვლელობის შესახებ საინტერესო ცნობები მოიტანა ამხ. მთვარელიძემ. ამ კამპანიის ფარგლებში ფასები დაკლდა ორგზის. ამ დაკლებამ ხელი შეუწყო ფასების ისეთ შემცირებას, რომელიც ნეპის პირველ წლებში ფასების დაკლებას ორჯერ აღემატება. ამ დაკლებამ ხელი შეუწყო ფასების ისეთ შემცირებას, რომელიც ნეპის პირველ წლებში ფასების დაკლებას ორჯერ აღემატება. ამის აგრეთვე ისეთი შემთხვევები, როცა ფასებს აკლებენ ისეთ საქონელზე, რომელზედაც არ არის დიდი მოთხოვნილება, ხოლო მასთან მოთხოვნილებაც ხელოვნურად არის შეზღუდული. ამის მაგალითად სერის რაიონში ფართოდ ვრცელდება ვაჭრობა ბანკნოტებით და ნაკლებ მოხმარების საქონელზე ფასების დაკლება.

ამის შემდეგ ამხ. მთვარელიძემ შეეხო ფასების დაკლების ზოგიერთ ნაკლოვანებას. ამ ნაკლოვანებათა შორის ყველაზე მნიშვნელოვანია ის, რომ ფასების დაკლებას არ ეძლევა მხოლოდ ფორმალური ხასიათი, რომ ფასები დაკლებული აქვს სინამდვილეში და არა მხოლოდ სიტყვიერი განცხადებით. არის აგრეთვე ისეთი შემთხვევები, როცა ფასებს აკლებენ ისეთ საქონელზე, რომელზედაც არ არის დიდი მოთხოვნილება, ხოლო მასთან მოთხოვნილება ხელოვნურად არის შეზღუდული. ამის მაგალითად სერის რაიონში ფართოდ ვრცელდება ვაჭრობა ბანკნოტებით და ნაკლებ მოხმარების საქონელზე ფასების დაკლება.

ამხ. მთვარელიძემ შეეხო ფასების დაკლების ზოგიერთ ნაკლოვანებას. ამ ნაკლოვანებათა შორის ყველაზე მნიშვნელოვანია ის, რომ ფასების დაკლება არ ხდება ერთდროულად. ზოგიერთ ადგილებში ფასების დაკლება ხდება ნაწილ-ნაწილ, ხოლო ზოგიერთ ადგილებში ფასების დაკლება საერთოდ არ ხდება. ამის მაგალითად ამხ. მთვარელიძემ მოიტანა ქ. ბორჯომი, სადაც ფასების დაკლება ჯერ-ჯერობით არ ხდება.

ამხ. მთვარელიძემ შეეხო აგრეთვე ფასების დაკლების ისეთ ნაკლოვანებას, როგორიც არის ფასების დაკლების ირგვლივ ზოგ შემთხვევაში არ გაწეული ხელმძღვანელობა. ამის მაგალითად ამხ. მთვარელიძემ მოიტანა ქ. ბორჯომი, სადაც ფასების დაკლების ირგვლივ ხელმძღვანელობა საერთოდ არ არის გაწეული

ВЕЧЕРНЯЯ ГАЗЕТА

Выходит ежедневно, кроме праздничных дней.

Адрес редакции и конторы: Ул. Ленина, 9, тел. 2-14-33.

Подписка принимается в конторе газеты и во всех почтовых отделениях.

Цена номера 5 коп.

Подписная плата: на 1 месяц — 1 р. 20 к., на 3 месяца — 3 р. 60 к.

Объявления принимаются в конторе газеты и в рекламном бюро «Реклама».

Стоимость строки петитной строки: обычная — 30 коп., финансовая — 1 р. 50 к., театральная — 60 коп.

Редактор-издатель Н. Ф. Кузнецов

Ул. Ленина, 9, тел. 2-14-33.

Подписная плата: на 1 месяц — 1 р. 20 к., на 3 месяца — 3 р. 60 к.

Стоимость строки петитной строки: обычная — 30 коп., финансовая — 1 р. 50 к., театральная — 60 коп.

Редактор-издатель Н. Ф. Кузнецов

ВЕЧЕРНЯЯ ГАЗЕТА

Выходит ежедневно, кроме праздничных дней.

Адрес редакции и конторы: Ул. Ленина, 9, тел. 2-14-33.

Цена номера 5 коп.

Подписная плата: на 1 месяц — 1 р. 20 к., на 3 месяца — 3 р. 60 к.

Объявления принимаются в конторе газеты и в рекламном бюро «Реклама».

Стоимость строки петитной строки: обычная — 30 коп., финансовая — 1 р. 50 к., театральная — 60 коп.

Ул. Ленина, 9, тел. 2-14-33.

Подписная плата: на 1 месяц — 1 р. 20 к., на 3 месяца — 3 р. 60 к.

Объявления принимаются в конторе газеты и в рекламном бюро «Реклама».

Стоимость строки петитной строки: обычная — 30 коп., финансовая — 1 р. 50 к., театральная — 60 коп.

Редактор-издатель Н. Ф. Кузнецов

ВЕЧЕРНЯЯ ГАЗЕТА

Выходит ежедневно, кроме праздничных дней.

Адрес редакции и конторы: Ул. Ленина, 9, тел. 2-14-33.

Цена номера 5 коп.